

Tuleň

Jiří Schmitzer

Tuleň se líně vodou válí
a věrtel v míře stálý
ztrácí stín, když se stmívá

Ze své kóje se zvolna zvedne
tichá tma, co spí ve dne
a do kraje se dívá

Večer je zcela prostý hluku
já hledám tvoji ruku
která ti oči cloní

Jak autobus se krajem řítí
kvedlá se, páchne, svítí
tak natáhnu se pro ni

Zastírat vážně se nehodí
co z pukavce se zrodí
když navrátí se ráno

Šedý obal v trávě od rosy
a na něm psáno cosi
"homogenizováno"